

trænge til en hurtig Afgjørelse, hvilket de ikke ville kunne finde, naar der skal ventes til næste ordentlige Amtsraads møde, altsaa ideimindste i 3 Maaneder. Jeg troer altsaa, at det vilde være heldigt, om den Bestemmelse, at Beslutningen skal være tagen i to paa hinanden følgende ordentlige Amtsraads møder, kunde udelades. — Jeg kan ikke ret forstaae, hvorfor det i § 48 er fastsat, at Udgifterne til Retsvidner skulle kastes over paa Amtsrepartitionsskuffonden, istedetfor at afholdes af de Sogne, hvoraf de hidtil have været udredeede. Forordningen af 9de Juni 1847 er jo emaneret, fordi en Majoritet, og det ikke nogen meget stor, men tvertimod en meget lille Majoritet, var for, at man ikke igjen skulde indføre den gamle smukke Maade, at alle Personer i Sognet skulde møde skifteviis som Retsvidner; denne Forordning bestemte altsaa, at et saadant personligt skifteviis Møde af Sognets Beboere ikke skulde behøves, men at man istedet skulde antage faste Folk til at være Retsvidner. Det forekommer mig nu, at, naar Noget skal lignedes paa Formue og Leilighed, saa bør det være Udgifterne til disse Retsvidner. I 1847 tænkte man slet ikke paa denne Ligningsmaade, men nu, da man i Communerne er gaaet over til at afløse Naturalarbejderne og til at lignede Udgifterne dertil ligesom Udgifterne til Fattigvæsenet paa Formue og Leilighed, forekommer det mig, at Alt taler for, at de Omkostninger, der ere forbundne med de Retsvidner, der træde istedetfor den i Christian den 6tes Lov som en personlig Byrde stemplede Forpligtelse for Sognets Beboere til skifteviis at skulle møde i Retten, ikke bør skubbes over paa Amtsrepartitionsskuffonden, men bør paahvile Sognet og opkræves efter Formue og Leilighed. Skulde disse Udgifter overgaae til Amtsrepartitionsskuffonden, vilde de jo komme til aldeles at hvile paa Hartkornet, hvad jeg, som sagt, ikke synes er retfærdigt. — Da jeg forleden Dag havde Ordet i Besfagerne, yttrede jeg, at det, naar gamle Kjøbenhavns Amt ikke kunde faae Hjælp paa anden Maade, vilde være meget ønskeligt — hvad der ogsaa flere Gange var blevet udtalt under Forhandlingerne —, at Beindgifterne i Amtet tildeels kunde paalignes efter Formue og Lei-

lighed, og at dette vilde være en ikke ringe Hjælp for Amtsrepartitionsskuffonden og altsaa en meget heldig Foranstaltning. Jeg ventede ikke dengang, at en saadan Bestemmelse saa hurtigt skulde blive optagen i Lovgivningen, og det glæder mig derfor af det foreliggende Lovforslag at see, at man i det andet Thing har erkjendt en saadan Bestemmelse for at være rigtig. Det er jo i § 49 bestemt, at denne Paaligningsmaade skal kunne benyttes for en vis Qvotandel af Udgifterne. Den ærede 3die Landsthingsmand for 9de Kreds (Mourier-Petersen) udtalte sig, hvis jeg ikke feiler, imod denne Bestemmelse. Det er imidlertid, forsaavidt jeg har forstaaet Paragraphen rigtigt, ikke dens Mening, at alle Amtsraad skulde benytte sig af den deri givne Ret, men kun at Amtsraad, som ønske det, kunne gjøre det, naar de der til faae Indenrigsministeriets Samtykke. Naar der saaledes f. Ex. i Jylland er Amter, hvor der ikke boer saa Mange udenfor den egentlig agerdyrkende Klasse, som Tilfældet er her paa Kjøbenhavns Amt, saa vil Bestemmelsen neppe faae nogen Betydning der, idet Amtsraadene ikke behøve at benytte den. Jeg vil spørge den høitagtede Minister, som jeg troer i Grunden ikke er saa meget haardt stemt imod gamle Kjøbenhavns Amt, idet jeg synes, at han dog egentlig i Besfagen erkjendte, at det var et Amt, der virkelig trængte til Hjælp, om han ikke vil kunne gaae ind paa en Ændring af § 49, saaledes at Indenrigsministeriets Samtykke ikke skal behøves, for at Amtsraadene skulde kunne træffe den deri omhandlede Bestemmelse, men der altsaa gives dem selv Myndighed til at bestemme, hvorvidt de vilde benytte den deri angivne Ligningsmaade. Jeg tvivler vel ikke paa, at den nuværende Minister vil imødekomme ethvert Ønske om at benytte den, ikke alene for gamle Kjøbenhavns Amt, men ogsaa for ethvert andet Amtes Vedkommende. Men vi vide jo ikke, hvorlænge vi beholde den ærede Minister paa hans nuværende Plads, og jeg vilde derfor for Fremtidens Skyld ansee det for heldigt, om Amtsraadene kunde berolige og troste sig med, at de havde den deri liggende Indtægtskilde tillige til deres Raadighed. — Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.